

I Tåby socken föddes detta år 13 barn, varav 7 var pojkar och 6 flickor. 4 äktenskap välsignade kyrkoherde Follén och vigde 25 stycken till den sista vilan. Av de döda var 12 barn av vilka huvuddelen dog av mässingen. Bland de döda var kyrkoherdens egen maka Anna Fenelia.

För **indelningsverkets folk** hade kriget i Pommern avslutats med fred 22 maj.

Förts i augusti fick Tåbyryttarna vända näsan hemåt och ankom per fartyg till Västervik 30 august och var hemma i sina torp i mitten av september.

Kanske hade de med i ränseln några potatisar för det anses att "potatis-kriget" lärde soldaterna att äta potatis.

Vid generalmönstringen kasserades ett par av Tåbyryttarna och två rusthåll vakanssattes, Stensvad och Ljunga, och kom så vara till 1780.

För båtsmännen är uppgifterna oklara, då rullor för denna tid saknas, men även de kom hem till båtsmanstorpen detta år.

Från **sockenstämmoprotokollen** kan nämnas.

Kyrkoherden frågade om någon byggnad eller reparation skulle anses nödig på kyrkan eller Prästgården, som han ansåg vara behövlig.

På kyrkan ansåg han det behövt, att väggarna rappades och vitnades, men församlingen ansåg det kunde bero på grund av kyrkokassans kläna innehåll.

Vad Prästgården ansågs dock oundgängligt, att ombygga "tjondelogen". Dock skulle först besiktning ske och bestämdes att timret skulle framföras och kostnaden skulle fördelas enligt hemmanstalet.

Vidare påminde kyrkoherden, om den urgamla förseelsen, som sker i Fyrby, då änkan Stina Bengtsson och hennes son Jonas Johansson bor tillsammans trots att sonen sedan 12 år tillbaka är gift och icke sammanbor med sin hustru.

Kyrkvärdarna uppmanades tillhålla dem om olämpligheten och meddela dem, att om inte ändring i förhållandet sker, ärendet kommer att anmälas till häradsrätten.

Skällingstadsborna klagade över, att deras hustrur hade sin bänkplats i kyrkan bakom pelaren, varför beslutades att de skulle beredas plats vid det anslagna rummet för orgelverkstrappan.

Från **Häradsrättens protokoll** kan nämnas.

Kronlänsman Lars Wiman instämde drängarna Anders Jonsson i Skällingstad och Jöns Larsson i Gästgivaregården samt kvinnofolket Ingrid Olofsdotter, nu vistandes i Norrköping, för med varandra begånget lägersmål. Vid förhör erkände Ingrid Olofsdotter, att honhaft umgänge med båda drängarna och att hon blivit med barn rådd, som framfötts den sistlidna april och fortfarande levde.

Bägge drängarna erkände förhållandena, men Anders Jonsson inte senare än i februari mars förledet år, medan Jöns Larsson varit tillsammans med henne senare

Häradsrätten dömde Ander och Jöns, att vardera böta 10 riksdaler silvermynt liksom Ingrid Olofsdotter samma belopp.

Likaså skulle Anders och Jöns betala 4 daler silvermynt och Ingrid 2 daler silvermynt till Tåby kyrka och där undergå skrift och avlösning. Dessutom ålades Jöns Larsson att årligen, till barnet föda och uppehåll, betala 5 daler silvermynt årligen till dess barnet själv kunde försörja sig

Gästgivaren Petter Bergman instämde Jacob Rydberg på Stensvad för nekad hållskjuts och att undanhållit sina hästar i 3 ½ timme den 24 september. Vid förhör framom, att Rudberg i sin tur hade avtalat med inspektor Kindstrand på Fyrby, att för Stensvads del ordna hållskjutsar. Men när bud kommit till Fyrby, hade Kindstrand nekat hållskjuts. Flera vittnen hördes och uppgifter om hot m.m. framkom, med häradsrätten fann det skäligt att för denna gången fria Rydberg från böter på grund av oklarheter i avtalet mellan Rydberg och Kindstrand.

Även nästa mål angick inspektorr Kindstrand, då han åtalade Mattis Olofsson i Skårby och Peter Josephsson i Skällingstad för det deras 10 o-ringade svinkreatur förorsakat skada på Rappsala utjord. De åtalade erkände och Mattis Olofsson dömdes att ersätta Kindstrand en tunna havre och Petter Josephsson en halv tunna havre plus en skjuts hö.